

دوازده توصیه حسینی

برگرفته از بیانات مرجع عالیقدر
حضرت آیت الله العظمی حاج سید صادق حسینی شیرازی مد ظله العالی

گروه پژوهشی مطالعاتی

مؤسسه فرهنگی - مذهبی رسول اکرم صلی الله علیه و آله

شناسنامه

فهرست

مقدمه	۵
(۱) مسئولیت ما در قبال حضرت سیدالشهدا علیه السلام	۸
(۲) تشکیک در عزاداری	۱۱
(۳) فرهنگ عظیم عاشورایی	۱۲
(۴) محدود نمودن شعائر!	۱۴
(۵) وجوب کفایی احیای امر اهل بیت علیهم السلام	۱۵
(۶) عرصه‌ی آزمون الهی	۱۶
(۷) ۱۲۰۰ شبکه ماهواره‌ای شیعی	۱۸
(۸) ضرورت نشر فرهنگ حسینی	۲۱
(۹) راویان دین ستیز	۲۴
(۱۰) مهجوریت اسلام اصیل	۲۶
(۱۱) رسانه و حمایت دو پشتوانه شعائر حسینی	۲۷
(۱۲) تحمل مصائب در راه شعائر حسینی	۳۰

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم

خدای متعال در کمال رأفت و عطوفت تمام اسباب هدایت بشر را فراهم کرده و به همین منظور کشتی نجات حضرت ابا عبدالله الحسین (علیه السلام) و چراغ فروزان هدایت آن حضرت را به بندگانش ارزانی داشته است.

خدای منان با فروختن شعله‌ی هدایت حسینی در دل‌های بشر، این لطف را کامل نمود؛ آنجا که رسول خدا ﷺ فرمود: «**إِنْ لَقِيتَ الْحُسَيْنَ حَرَارَةً فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لَا تَبْرُدُ أَبَدًا**؛ به یقین به دلیل شهادت و مظلومیت امام حسین (علیه السلام) حرارتی بر دل مؤمنان نهاده شده است که هرگز به سردی نگراید».

بدین وسیله خدای عالمیان راه رستگاری و هدایت را به روی هر حقیقت‌طلبی گسترانده است که با تمسک به شعله‌ی هدایت حسینی، از این لطف بی‌بهره نماند. خدای متعال در دستگاه آفرینش، بر کشتی نجات حسینی و شعائر آن حضرت برای

هدایت بندگانش تأکید ویژه‌ای دارد و همگان را به تعظیم شعائر حضرت سیدالشهداء علیه السلام فرا می‌خواند.

در زیارت امام حسین علیه السلام که ابن قولویه قمی در کتاب گرانسنگ «کامل الزیارات» آورده است، امام صادق علیه السلام خطاب به جدّ بزرگوار خود حضرت سیدالشهداء علیه السلام می‌فرماید: «وَضَمَنَ الارضَ وَمَنَ عَلَيْهَا دَمَكَ وَثَارَكَ؛ و [خدای توانا] زمین و خاکیان را ضامن خون و خونخواهی تو قرار داده است».

می‌توان به اطمینان گفت در دعاها و زیارت‌های روایت شده از اهل بیت علیهم السلام برای دیگر معصومان عبارتی این‌چنین نیامده و آن‌گونه است که علما، از جمله علامه مجلسی در تفسیر آن متحیر مانده‌اند.

آری تمام هستی از جن و انس و همه مخلوقات و موجودات، حتی آن انگشتی که از نقره و عقیق ساخته شده و به دست یکایک ما قرار می‌گیرد، در این قضیه مسئول و مأمورند. بنابراین تعظیم و ترویج شعائر حسینی، به منظور هدایت خود و جهانیان، مسئولیتی است که خدای متعال ما را ضامن آن قرار داده است که باید در این

راه با بهره‌گیری از رهنمودها و ارشادهای فقیهان و عالمان حسینی به بهترین وجه به وظیفه‌ی خود جامه‌ی عمل بپوشانیم.

گروه پژوهشی مطالعاتی مؤسسه فرهنگی - مذهبی رسول اکرم علیه السلام به منظور شناخت بهتر وظیفه‌ی خود در راه تعظیم و ترویج شعائر حضرت سیدالشهداء علیه السلام با استفاده از رهنمودها و ارشادهای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سید صادق حسینی شیرازی رحمته الله، در خصوص حضرت ابا عبدالله الحسین علیه السلام ۱۲ توصیه‌ی معظم له را در این مجموعه جمع‌آوری کرده است. امید است شیعیان و محبان خاندان عصمت و طهارت علیهم السلام با بهره‌گیری از این توصیه‌های حسینی، در راه شناخت وظائف خود، نسبت به شعائر مقدس حسینی و هدایت جامعه تلاش نمایند و رستگاری را برای خود و دیگران به ارمغان آورند.

محرم الحرام ۱۴۳۹ ق

مسئولیت ما در قبال حضرت سیدالشهدا علیه السلام

ماه محرم ویژگی بی نظیری نسبت به دیگر ماه‌ها دارد. به محض آنکه هلال ماه محرم پدیدار می‌شود، نام امام حسین علیه السلام را که در روز دهم این ماه مظلومانه به شهادت رسید، بی‌درنگ در خاطر انسان زنده می‌کند و مسئولیت ما را در قبال آن حضرت و زنده نگاه داشتن شعله‌ی نامش به یادها می‌آورد. از میان این مسئولیت‌ها می‌توان به دو امر زیر اشاره نمود:

اول: معرفی امام حسین علیه السلام و ماجرای کربلا و بیان اهداف و ارزش‌های آن حضرت و کوشش برای آگاه کردن تمام انسان‌های شرق و غرب زمین از مصائبی که بر او و خاندان و یاران گرامی‌اش وارد شد.

بنابراین شایسته است در اقامه‌ی عزاداری حضرت سیدالشهدا علیه السلام بکوشیم و مردم را نسبت به احیای شعائر حسینی، به شکل‌های گوناگون فرا خوانیم.

دوم: مسئله‌ی دیگر پیروی از امام حسین علیه السلام و دنبال کردن اهداف بلند آن حضرت است که در حقیقت چنین چیزی از امت رسول الله صلی الله علیه و آله انتظار می‌رود و باید گفت مسئله‌ی اول مقدمه‌ای برای رسیدن به این هدف مهم‌تر است.

در یکی از زیارت‌های حضرت سیدالشهدا علیه السلام آمده است: «وَبِذَلِّ مَهْجَتِهِ فَيْكَ لَيْسَتْ نَقْدُ عِبَادِكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلَالَةِ»^۱ خدایا! امام حسین علیه السلام خون قلب پاکش را در راه تو داد تا بندگان را از نادانی و حیرت گمراهی برهاند.

لام در «لَيْسَتْ نَقْدُ» لام تعلیل است؛ یعنی هدف و انگیزه‌ی فداکاری امام حسین علیه السلام نجات دادن بندگان از جهالت و گمراهی بود. منظور از «عِبَادِكَ» تمام بندگان خدای متعال هستند؛ چه مؤمن باشند و به واسطه‌ی امام حسین علیه السلام از درجات بالاتری از هدایت برخوردار شوند و چه غیر مؤمن باشند و به برکت امام حسین علیه السلام راه هدایت ببینند.

کوتاه سخن اینکه معرفی حضرت سیدالشهدا علیه السلام از طریق

۱. تهذیب الاحکام، ج ۶، ص ۱۱۳.

اقامه‌ی مجالس عزاداری - از یكسو - و كوشش برای تحقق بخشیدن به آرمان‌های ایشان نظیر هدایت بندگان از نادانی و حیرت گمراهی به سوی نور اسلام و ایمان - از سوی دیگر - از جمله مسئولیت‌هایی است كه در زمینه خونخواهی آن امام بزرگوار بر دوش ما قرار دارد.

پس آستین همت بالا بزنیم و به خصوص در ماه‌های محرم و صفر در این راه بكوشیم. بلکه پیش از فرارسیدن این دو ماه، آمادگی‌های لازم را كسب کرده و تمام نیروهایمان را در این راه بسیج كنیم تا آرمان‌ها و ارزش‌های والا و مورد نظر حضرت سیدالشهداء (علیه السلام) را از طریق دسته‌های عزاداری، مجالس روضه‌خوانی و اقامه‌ی شعائر، نمایش‌ها و فیلم‌های نمادین، پایگاه‌های اطلاع رسانی، ماهواره‌ها، برگزاری همایش، سخنرانی و هر وسیله‌ی ممكن تحقق بخشیم. اینها همگی جزء مسئولیت‌های ماست كه از فرمایش امام صادق (علیه السلام) در زیارت امام حسین (علیه السلام) دریافت می‌شود كه فرمودند: «و خدای متعال زمین و ساكنانش را ضامن خون تو و منتقم تو قرار داده است» چه بسیارند کسانی كه با امام حسین (علیه السلام) و بینش و منش ایشان

آشنا نیستند و مسئولیت ما در قبال این افراد چقدر سنگین است. از خدای متعال می‌خواهیم ما را در خدمت کردن به اسلام و تلاش جدی در انتقام جویی از خون حضرت سیدالشهداء (علیه السلام) از این طریق (معرفی امام حسین (علیه السلام) و آرمان‌های مقدس ایشان به تمام جهانیان) موفق بدارد.

تشیکیک در عزاداری

رسول خدا (صلی الله علیه و آله) در روایتی خبر داده‌اند که روز شهادت امام حسین (علیه السلام) ابلیس اکبر به شیاطین دیگر می‌گوید: «در بین مردم بروید برای ایجاد تشکیک و شبهه در واقعه عاشورا». حال، کسانی که تشکیک می‌کنند و در واقعه‌ی عاشورا و جریان‌ات حضرت سیدالشهداء (علیه السلام) شبهه ایجاد می‌کنند، بر حذر باشند که خدای ناکرده جزء همان شیاطینی که پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله) از آن خبر داده‌اند و یا از فریب‌خوردگان این شیاطین نباشند.

تشکیک در اقامه‌ی شعائر حسینی از بازی کردن با آتش

خطرناک‌تر است؛ زیرا آتش فقط در همین دنیا به ما آسیب می‌رساند؛ ولی تضعیف دستگاه امام حسین علیه السلام دنیا و آخرت آدمی را بر باد می‌دهد.

رسول اکرم صلی الله علیه و آله از جانب خدای متعال بیان فرموده‌اند که خواست خدا بر این است که هر نوع مبارزه و جنگ با امام حسین علیه السلام و شعائر حسینی از طرف دشمنان و غرض‌ورزان سبب بالا رفتن نام و منتشر شدن شعائر آن حضرت شود؛ چنانچه جنایات متوکل عباسی برای از بین بردن یاد امام حسین علیه السلام باعث آشکارتر شدن نام و عظمت امام حسین علیه السلام گردید.

فرهنگ عظیم عاشورایی

عاشورا هم «عَبْرَت» است و هم «عِبْرَت»؛ چراکه بخشی از عاشورا اشک‌ریختن و گریه کردن بر امام حسین علیه السلام و عزاداری آن حضرت است که نفس، روح و روان انسان‌ها را جلا داده و

آماده پذیرش حقیقت می‌نماید. اما قسمت دیگری از آن عبرت و درس گرفتن است؛ زیرا عاشورا فرهنگی عظیم است که باید از این فرهنگ درس بیاموزیم. ملت‌ها در قدیم و حال برای بقای خود اسطوره‌هایی مانند رستم و سهراب می‌سازند تا توسط رشادت‌های خیالی که برای قهرمان آن اسطوره در مقابل خصم بد اندیشش با نیش قلم خود می‌کشند و به نمایش می‌گذارند، درس عبرت گرفته و ملت خود را بیمه و جاودانه کنند؛ در حالی که ملت مسلمان و امت اسلامی اسطوره‌ای واقعی و دارای کل رشادت‌ها و کمالات انسانی دارد که بهترین و عالی‌ترین پندها و عبرت‌ها را دربر دارد، قهرمانی چون امام حسین (علیه السلام) آن هم در مقابل پلیدترین خصم بد اندیشی که تمام زشتی‌ها و درندگی را داشت؛ و این تنها امتیازی است که نصیب ملت مسلمان و امت اسلامی شده است. پس باید قدر آن را دانست و این ثروت فرهنگی کهن و بزرگ را به همه‌ی دنیا رساند و به همه‌ی جهانیان معرفی نمود تا همه، حسینی‌خواه و حسینی‌منش شوند، ان شاء الله تعالی.

ایستادگار الهی

۴

محدود نمودن شعائر!

مگر می‌توان شعائر را محدود کرد؟ بعثی‌ها سی سال با شعائر حسینی جنگیدند، عزاداران را کشتند و تا الآن که سال‌ها از آن می‌گذرد، هنوز گورهای دسته‌جمعی پیدا می‌شود. با این حال - حسب نقل - در سال اول پس از سقوط بعثی‌ها در عراق، زوآر و عزاداران امام حسین علیه السلام بیش از سی برابر سال پیش از منع، بودند و میلیون‌ها نفر به کربلا رفتند. سی سال قبل در کنار کاخ سفید و کاخ کرملین و در استرالیا و بسیاری از مناطق جهان، حسینیه نبود اما الآن هست؛ این همان فرمایش رسول خداست که فرمودند: «وینصبون لهذا الطف» و برپا می‌دارند برای طف (کربلا) نه «فی هذا الطف». بلکه برای «طف» در تمام نقاط دنیا. باید بپذیریم که شعائر امام حسین علیه السلام همیشه رو به فزونی و گسترش است؛ علی‌رغم تنگ‌نظری بدخواهان و کارشکنی کارشکنان و بدخیمان.

وجوب کفای احیای امر اهل بیت علیهم السلام

مطلب دیگری که بیانش را ضروری می بینم مسئله‌ی «احیای امر» اهل بیت (علیهم السلام) است که این وظیفه نیز بر عهده‌ی ماست. البته هرکس این وظیفه را بر عهده گرفته و به انجام برساند، مشمول دعای امام رضا (علیه السلام) خواهد بود که این خود، پاداشی مضاعف به‌شمار می‌رود. در روایت آمده است که امام رضا (علیه السلام) فرمودند: «رحم الله عبداً أحیا أمرنا؛ خدای رحمت کند کسی که امر ما را زنده کند.

اباصلت پرسید: احیای امر شما چگونه ممکن است؟
 امام (علیه السلام) فرمودند: **یتعلم علومنا و یعلمها الناس**^۱؛ علوم ما [اهل بیت] را فرا گیرد و به دیگران بیاموزد». تمام علوم اهل بیت (علیهم السلام) به صورت واجب کفایی باید یاد گرفته

۱. بحار الأنوار، ج ۲، ص ۳۰.

شوند. هدایت مردم منحرف از اسلام، واجب کفایی است و اگر مَنْ به الکفایة (کسی که بتواند به نحو احسن از انجام واجب کفایی برآید) وجود نداشته باشد واجب عینی خواهد بود.

عرصه‌ی آزمون الهی

اراده‌ی خدای متعال بر این تعلق گرفته است که همگان در هر روزگاری امتحان شوند و این مطلبی است که در قرآن کریم آمده و ائمه‌ی اطهار علیهم‌السلام و خصوصاً امام حسین علیه‌السلام نیز به این امر تصریح کرده‌اند.

شش ماه قبل از واقعه‌ی کربلا افراد بسیاری به امام حسین علیه‌السلام عرض کردند که به کربلا نروید. چرا از این سفر صرف‌نظر نمی‌کنید؟ امام علیه‌السلام فرمودند: «... فَإِذَا أَقَمْتُ فِي مَكَانٍ فَبِمَا يَمْتَحِنُ هَذَا الْخَلْقَ الْمَتَعُوسُ؟^۱ اگر من در جای (شهر) خود

۱. سید ابن طاووس، اللهوف فی قتلی الطفوف، ص ۶۶.

بمانم، خدا به چه وسیله‌ای این خلق نگون‌بخت را بیازماید؟». این امتحان فقط در روز عاشورا نبوده است. يك عده امام حسين عليه السلام را شهید کردند و يك عده نماز مغرب و عشا را پشت سر ایشان خواندند؛ ولی بعد امام عليه السلام را تنها گذاشتند. گروهی نیز در روز عاشورا به ایشان پیوستند. اگر امام حسين عليه السلام نبودند این آزمون واقع نمی‌شد و البته این امتحان‌ها امروز هم وجود دارد.

کسانی که در مراسم عزاداری آن بزرگوار فعالیت دارند، سعی کنند در مورد اختلاف‌نظرها با همدیگر صحبت کنند و اگر با گفتگو به جایی نرسیدند، يك طرف کوتاه بیاید. این کوتاه آمدن برای امام حسين عليه السلام قیمتش بیشتر است و امام عليه السلام بیشتر به چنین کسی عنایت می‌کند؛ چون برای رفع نزاع پیش‌قدم شده و در واقع فروتنی کرده است. سعی کنید به سبب اختلاف سلیقه و کم و زیاده‌ها اتحاد فرزندان امام حسين عليه السلام از بین نرود و دچار تفرقه نشوند.

در روایت آمده است که هم شیطان جن وجود دارد، هم شیطان انس که همواره مشغول فتنه‌انگیزی هستند و از کار خود

دست بر نمی دارند و هر کدام سعی می کنند بین افراد با امام حسین (علیه السلام) فاصله بیندازند و اگر در کار خود موفق شوند غرق در شادی می شوند.

سعی کنیم بین ما و آن حضرت فاصله نیفتد و اگر - خدای ناکرده - فاصله ای هم هست آن را کم کنیم. چراکه کم و زیاد کردن این فاصله به انتخاب خودمان است.

۱۲۰۰ شبکه ماهواره‌ای شیعی

در جهان امروز با هفت میلیارد جمعیت، دوازده هزار شبکه‌ی ماهواره‌ای سیاسی، تجاری، فرهنگی، خبری و تفریحی سالم و غیرسالم وجود دارد. حال اگر جمعیت شیعیان جهان را ده درصد بدانید - که بیشتر هم هست - حداقل و متناسب با جمعیت خود باید ۱۲۰۰ شبکه‌ی ماهواره‌ای داشته باشیم، اما ما در کجای این معادله قرار داریم؟

در این زمینه از کفار و غیر مسلمانان یاد بگیریم و از این قافله عقب نمانیم. قرآن درباره‌ی آنان می‌فرماید: «إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ»^۱ اگر شما درد و رنج می‌بینید آنها نیز همانند شما درد و رنج می‌بینند؛ ولی شما امیدواری به خدا دارید که آنها ندارند».

بنابراین، همانطور که آنان اهداف سالم و ناسالم خود را در ماهواره‌ها ترویج می‌کنند ما هم از این رهگذر و پدیده‌ی نوین روز، اهداف امام حسین (علیه السلام) را ترویج کرده و ایشان را به جهانیان بشناسانیم و این کار به دو مطلب نیاز دارد و آن: همت گماشتن جهت فراهم کردن امکانات مالی و داشتن انجمن‌های علمی و مدیریتی توانمند است.

تصور نشود که این کار، سخت و یا ناممکن است، بلکه شدنی است. در سال گذشته عده‌ای از جوانان شیعه‌ی یکی از کشورهای اسلامی برایم نقل کردند که بدون امکانات و سرمایه‌ی گسترده‌ی اولیه و تنها با وام درازمدت و بدون سود

۱. سوره نساء، آیه ۱۰۴.

دولتی، شبکه‌ای تأسیس کرده و به شدت و با تمام توان مشغول فعالیت هستند.

امروز در سراسر دنیا وام داده می‌شود، لذا سزاوار است که همانند دیگر نیازهایتان، در راه امام حسین علیه السلام و برای ترویج فرهنگ حسینی هم قرض کنید و بدانید که از عاشورای گذشته تا این عاشورا، هرچه برای امام حسین علیه السلام انجام داده‌اید تماماً ذخیره‌ی آخرت شما شده است.

مبادا جوانان شیعه‌ی دنیا تا عاشورای دیگر برای تأسیس یک شبکه‌ی ماهواره‌ای گام برنداشته باشند. باشد که از این راه به حدّ نصاب تعداد شبکه‌ی متناسب با جمعیت شیعی، یعنی ۱۲۰۰ عدد برسیم.

و اما مسئله‌ی مدیریت؛ ما در سطح جهان ده‌ها و ده‌ها حوزه‌ی علمیه‌ی شیعی و دانشگاه شیعی داریم که جوانان شیعی در آن‌ها تحصیل می‌کنند و در آن‌ها دانشمندان و فرهیختگان فراوانی داریم. از افرادی که در این دو مرکز فعالند و برای اسلام دل می‌سوزانند باید استفاده کرد. البته این‌کار و داشتن ۱۲۰۰ عدد

شبکه‌ی ماهواره‌ای شدنی است و اگر کاری صورت نگرفته، کوتاهی شده است که البته جبران‌پذیر است؛ زیرا فرصت‌های از دست رفته کمتر باز می‌گردد.

ضرورت نشر فرهنگ حسینی

دنیا باید بداند که سیره‌ی رسول خدا ﷺ و امیر مؤمنان ﷺ چه بوده است که امام حسین ﷺ برای ماندگاری آن به شهادت رسیدند. امام زمان عجل الله تعالی فرجه‌ه نیز همین روش امام حسین ﷺ را که روش پیامبر ﷺ و امیر مؤمنان ﷺ است دنبال خواهند کرد. سیره‌ای عادلانه و روشی حکیمانه که دنیای به اصطلاح پیشرفته‌ی امروز اندکی از آن را به خود ندیده است و آنچه از نظر اقتصادی، سیاسی و جز آن، در غرب و جهان، آزاد دیده می‌شود، پرتوی از سیره‌ی رسول خدا ﷺ و امیر مؤمنان ﷺ است که در دوره‌ی کوتاه حکومتشان در جهان پراکنده شده است.

در حکومت امیرمؤمنان علیه السلام حتی یک نفر به جرم سیاسی کشته نشد؛ در مقابل در حکومت‌های معاویه، هارون، مأمون، متوکل و جز آنان افرادی به همین جرم کشته شدند. یک زندانی سیاسی نیز در حکومت آن دو بزرگوار وجود نداشت؛ اما در حکومت‌های بنی‌امیه، بنی‌مروان، بنی‌عباس، عثمانیان و تا به امروز وجود دارد.

جوانان شیعه باید این مطلب و امثال آن را به دنیا برسانند. حسینیه‌های فعال در سراسر جهان برای همین منظور شبکه‌های ماهواره‌ای تأسیس کنند و در مقابل نام‌هایی که برای دیگر شبکه‌ها انتخاب شده، نام چهارده معصوم علیهم السلام و تالی تلو معصوم را بر روی شبکه‌های خود بگذارند. مانند حضرت زینب علیها السلام، سفیر و اولین شهید راه امام حسین علیه السلام جناب مسلم‌بن عقیل و جز اینان.

چرا جای شبکه‌هایی به نام جناب سلمان فارسی، جناب حذیفه و دیگران باید خالی باشد. سرگذشت و مبارزه‌های عالمان شیعه را برای جهانیان باز گوئیم. برای نمونه «مجدد

شیرازی»، مرحوم آیت الله العظمی «میرزا سید محمد حسن قُتَیْبَتِی» که صد و چند سال قبل ایران را از چنگال استعمار پیر بریتانیای بزرگ نجات داد و اگر امروز در ایران به نام حضرت سیدالشهداء (علیه السلام) و دیگر پاکان از خاندان رسالت سوگواری می شود، به همت اوست.

صد سال قبل (۱۳۳۷ق) آیت الله العظمی «شیخ میرزا محمد تقی شیرازی قُتَیْبَتِی» ملت گرفتار عراق را با فتوای خود از چنگال اشغالگران انگلیس رهایی بخشید. «میرزای قمی»، «وحید بهبهانی»، «صاحب جواهر»، «شیخ مرتضی انصاری»، «کاشف الغطاء»، «نراقی پدر»، «نراقی پسر» و جز آنان و نیز اصحاب خوب ائمه (علیهم السلام) از جمله «علی بن مهزیار اهوازی» از چنان جلالتی برخوردارند که می سزد به نام آنها شبکه های ماهواره ای تأسیس کرده و از این رهگذر آنان را به جهانیان معرفی کرد تا بدانند شیعیان شخصیت هایی مانند: «علی بن مهزیار»، «زراره»، «حسین بن روح» و بزرگانی امثال آنها دارند.

جوانان از تجربه و کارآزمودگی بزرگترها بهره بگیرند و دست

به کار شوند و بدانند اگر قدم پیش نگذارند، دیگر جوانان شیعی این کار را خواهند کرد و حسرتش برای ایشان خواهد ماند.

راویان دین ستیز

امروز، صدها میلیون مسلمان از کتاب‌هایی استفاده می‌کنند که در آن کتاب‌ها در مسائل شرعی به گفته‌های خالد بن ولید، هارون الرشید، متوکل عباسی و امثال آنان استناد می‌شود. باید به اطلاع جهانیان رساند که اسلام اینان با اسلام رسول اکرم صلی الله علیه و آله بسیار متفاوت و در تضاد است؛ فراتر این که اسلامشان نه تنها اسلام نبود، بلکه از کفر و عمل کفار هم بدتر بود.

ماندگاری اسلام به قیمت ریخته شدن خون حضرت سیدالشهدا علیه السلام بود. درباره‌ی اهمیت و ارزش خون آن حضرت همین بس که خون حضرت امام حسین علیه السلام از خون هفت میلیارد جمعیت فعلی جهان و اولین و آخرین انسان‌ها، به جز

حضرات معصومین علیهم السلام بالاتر و برتر است؛ بدین معنا که اگر خون تمام انسان‌های همه‌ی تاریخ ریخته شود، باز به پای خون امام حسین علیه السلام نخواهد رسید.^۱ جان سخن اینکه به اقتضای حکمت الهی، اسلام می‌بایست از پیرایه‌ها پاکسازی می‌شد و این امر تنها با به شهادت رسیدن و ریخته شدن خون حضرت سیدالشهدا علیه السلام ممکن بود؛ آن هم با آن شرایط؛ خونی که ارجمندتر و ارزشمندتر از آن وجود نداشت.

باید توجه داشت، نمازی که می‌خوانیم و اعتقاداتی که داریم و نیز فضایل اخلاقی که از آن برخورداریم تماماً مدیون خون حضرت سیدالشهدا علیه السلام هستیم؛ چراکه آن حضرت با ایشار جان خود، اسلام واقعی را جان و ماندگاری بخشید. هدف دیگر امام حسین علیه السلام از آن راهی که انتخاب کردند این بود که اسلام اصیل را به تمام جهانیان تا آخرین نفر برسانند و البته برای پذیرش آن الزامی نیست؛ زیرا قرآن کریم می‌فرماید: «فَمَنْ شَاءَ

۱. کامل الزیارات، ص ۱۳۵، حدیث ۱۵۷.

فَلْيُؤْمِنُ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ^۱؛ هر کس می خواهد ایمان بیاورد (و این حقیقت را پذیرا شود) و هر کس می خواهد کافر گردد».

مہجوریت اسلام اصیل

متأسفانه امروزه جهانیان چندان شناختی از اسلام اصیل حسینی ندارند و آنچه می شناسند اسلام سفاکانی همچون معاویه ها و حجاج ها است؛ لذا از اسلام گریزانند.

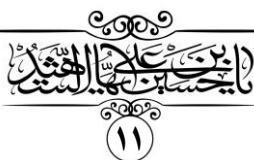
بنا به آموزه‌ی رسول خدا ﷺ که فرمودند: «کَلِمَةُ رَاعٍ وَكَلِمَةُ مَسْئُولٍ عَنْ رَعِيَّتِهِ؛ همگی تان سرپرستانید و همگی تان نسبت به زیردستان مسئولید». تردیدی نیست رساندن آموزه‌های اسلام اصیل که خون امام حسین (علیه السلام) آن را نجات داد و آبیاری کرد، این وظیفه‌ی همگانی است و از آنجا که روحانیان، توانمندی بیشتری در این زمینه دارند وظیفه‌شان سنگین تر است.

۱. سوره کھف، آیه ۲۹.

فرهیختگان و فرهنگیان نیز در این زمینه مسئولیتی مهم دارند که اسلام اصیل را به جهانیان بشناسانند تا همگی دریابند که اسلام حقیقی، اسلام رسول خدا، اسلام امیر مؤمنان، اسلام امام حسین و اسلام سایر معصومان (علیهم السلام) است؛ نه اسلام یزید و معاویه. تا از این رهگذر برای همگان روشن شود که اسلام اصیل، ارمغان خون امام حسین (علیه السلام) برای جهانیان است.

مسلم این است که همه‌ی دنیا زبان عربی و فارسی را نمی‌دانند؛ لذا باید در این راه از تمام امکانات و زبان‌های مختلف و تا آنجا که در توان باشد برای این هدف که به عنوان وظیفه به ما محول شده است استفاده کرد.

رسانه و حمایت دو پشته‌شعائر حسینی

برای گسترش شعائر حسینی به دو مطلب باید توجه کرد: یکی رسانه و اعلام و دیگری حمایت از آن.

بیش از ده شبکه‌ی ماهواره‌ای، به طور مستقیم عزای حسینی و

تاریخی معروف به عزای «طویرج» را به جهان منعکس نمودند. این عزای با عظمت که از دروازه طویرج شروع شده و به خیمه‌گاه متاهی می‌شود، چهار ساعت طول می‌کشد؛ و آن هم با جمعیتی بیش از سه میلیون عزادار. در این عزا همه‌ی اقشار جامعه، از ملل مختلف حضور دارند؛ اعم از مرجع تقلید، استاد دانشگاه، دکتر، مهندس، کارگر، کارمند، فقیر، غنی و غیر آنان.

علامه بحر العلوم در این عزای با عظمت، امام زمان علیه السلام را مشاهده نمود که حضرت همراه دیگر عزاداران بر سر و سینه زنان در این عزای حسینی شرکت داشتند؛ این عزا با این عظمت، تعمداً از دید شبکه‌های ماهواره‌ای پنهان می‌ماند؛ اما یک منازعه‌ی چند نفره یا یک مسابقه‌ی فوتبال را با آب و تاب منتشر می‌کنند. به طور قطع هر فرد، یا گروه، یا جریان و دستگاهی که نسبت به شعائر مقدس حسینی دشمنی و حتی بی‌تفاوتی ورزد، خود منزوی و فراموش می‌شود و شعائر حسینی دگرباره شدیدتر و گسترده‌تر بر سر می‌آورد؛ چنان‌که در روزگاران پس از حاکمیت جبارانی همانند بنی‌امیه، بنی‌مروان، عباسی‌ها، پهلوی‌ها و صدام‌ها دیده شد و این

واقعیت به اثبات رسید. امروزه آنان در گرو اعمال خود هستند و به کیفر دشمنی با شعائر حسینی، در عذابی هولناک به سر می‌برند؛ اما دستگاه امام حسین علیه السلام زنده و پویاست.

حال که رسانه‌های دیداری، شنیداری و نوشتاری دشمن، آنچه در توان دارند با هدف نشر فرهنگ اموی بر ضد شعائر مقدس حسینی، به منظور کم‌رنگ کردن آن به کار می‌بندند و از حمایت‌های همفکران کج‌اندیش خود برخوردار است، چرا شما برای رساندن فریاد حقیقت‌خواه و ظلم‌ستیز حضرت سیدالشهدا علیه السلام و دستاوردهای عاشورا از این امکانات استفاده نکنید. شما نیز باید از پیشرفت رسانه‌ای جدید که اکنون به راحتی در دسترس است و دنیا را به‌سان یک شهر واحد قرار داده است، بهترین استفاده را کنید و فرهنگ عاشورا را به زبان‌های گوناگون و زنده‌ی دنیا به جهانیان برسانید. فراموش نشود که رسانه و اعلام، نصف قضیه بوده و حمایت از این رسانه و اعلام، نیمه‌ی تکمیل‌کننده و بخش مهم‌تر از آن است. بنابراین، توسعه‌ی شعائر مقدس حسینی از راه رسانه و اعلام،

حمایت همه‌جانبه‌ی همگان به ویژه جوانان را می‌طلبید؛ معلوم باشد که حمایت‌ها هرچه بیشتر و گسترده‌تر باشد، رشد شعائر حسینی، فزاینده‌تر بوده و در جای جای این عالم بیشتر گسترش یافته و این امر با جدیت همه‌جانبه، تحقق خواهد یافت، ان شاء الله تعالی.

تحمّل مصائب در راه شعائر حسینی

عزاداران سیدالشهدا! سوگواران ابی‌عبدالله الحسین (علیه‌السلام)، به این سخن عنایت فرمایید: سعی کنید هرچه توان دارید، حضرت زهرا (علیها‌السلام) را کمک و یاری رسانید. مصداقی عالی باشید برای محقق کردن و اجابت نمودن فرمایش امام صادق (علیه‌السلام) که فرمودند: «اما تحب ان تكون فيمن يسعد فاطمة؟» آیا دوست نداری جزو افرادی باشی که در لیست کمک‌کنندگان و یاری‌دهندگان حضرت زهرا نامشان را ثبت نمودند؟». بنابراین هر قدر تا به امروز برای امام حسین (علیه‌السلام) خرج کرده و شعائر حسینی را اقامه کرده‌اید، از این به بعد، سعی کنید بیشتر انجام دهید.

اگر در این راه اذیت شدید، آزارتان دادند، به زندان افتادید، اهانت دیدید و یا کتک خوردید، ارزش دارد. زیرا مقامتان بالاتر می‌رود، اگر اذیت، آزار و زندان‌تان در راه اقامه‌ی شعائر حسینی طول کشید، بیشتر خوشحال باشید؛ زیرا عذاب ظالمان شما بی‌شمار شده و ثواب مظلومیت شما بی‌حساب خواهد شد.

انسانِ مسلمان، نباید ضد شعائر حسینی باشد که با بنی‌امیه محشور گردد؛ و نباید سهل‌انگار باشد که سهل‌انگاری در این راه، مساوی با خذلان و زیانکاری خواهد بود.

روز عاشورا وقتی خیمه‌ها را آتش زدند، شخصی از لشکریان ابن سعد نگاهش به دختر بچه‌ای از یتیمان امام حسین علیه السلام افتاد که در حال فرار از آتش بود؛ دید آتش به گوشه‌ی لباس او رسیده است. دلش برای آن دختر بچه سوخت و نزدیک آمد تا آتش را خاموش کند؛ دختر بچه ترسید و به او گفت: «لنا أم علینا؛ به کمک ما آمدی یا به ستم بر ما؟» آن شخص در مقابل مظلومیت این کودک متحیر شد که جواب او را چه بدهد، گفت: «لا لکم ولا علیکم؛ نه به نفع و نه به ضرر شمایم» و این یعنی

انسان سهل انگار که نتیجه‌ی آن خذلان و زیانکاری خواهد بود. نکند ما نیز نسبت به شعائر حسینی و عزاداری امام حسین علیه السلام سهل انگار باشیم. بی توجهی در این امر یعنی خذلان که مساوی با زیانکاری است. پیامبر خدا صلی الله علیه و آله افرادی را که خذلان کننده‌ی شعائر امام حسین علیه السلام هستند نفرین کرده‌اند. در روایات نیز وارد شده است امیر مؤمنان علی علیه السلام افرادی را که در برابر مظلومیت امام حسین علیه السلام سهل انگار باشند و خذلان کنند نفرین فرموده‌اند. به کسانی که در راه تعظیم شعائر حسینی قدم برداشته‌اند، با مال و زبان خود کمک کنید؛ کوتاهی نکنید و دریغ نورزید. البته شرایط افراد با هم فرق می‌کند؛ بعضی‌ها پول ندارند ولی آبرو دارند و می‌توانند برای شعائر حسینی آبرو گرو بگذارند؛ عده‌ای نیز با زبان‌شان می‌توانند به شعائر حسینی کمک کنند. علاوه بر آنان، افرادی که از مال و زبان، جاه و مقام برخوردارند نیز قدم بردارند و از تمام امکانات خود استفاده کنند؛ جهان را حسینیه و جهانیان را حسینی کنند تا همه‌ی عالم از نعمت هدایت و رحمت حسینی برخوردار و سعادتمند شوند.